

Ifølge § 18 traadte Loven, der ikke gælder for Færøerne, i Kraft straks.

De *principielle Spørgsmaal*, der ganske særlig prægede Rigsdagens Forhandlinger om Lovforslaget, var: 1. Lovens tilbagevirkende Kraft, 2. det skelsættende Tidspunkt for Lovens Tilbagevirken, 3. Livsstraffens (eller Dødsstraffens) Genindførelse og 4. den foreskrevne Minimumsstraf.

1. *Lovens tilbagevirkende Kraft*. Alle Ordførere i begge Ting udtalte sig om dette afgørende Problem, og under Hensynvisning til de i Motiverne til Lovforslaget anførte Grunde (se Indledningen) fandt alle det tvungende nødvendigt og berettiget i den foreliggende Situation at give de strengere Straffebestemmelser tilbagevirkende Kraft. *Steincke* (S.) erklærede sig enig med *Justitsministeren* i det Synspunkt, som Ministeren gjorde gældende ved Sagens Forelæggelse i begge Ting: »Enhver Lovgivning har sin sidste Begrundelse i Retsfølelsen, og det vilde være mere krænkende for Retsfølelsen, om saadanne alment fordømte Forbrydelser, som vi har været Vidne til, ikke skulde medføre de alvorligste Følger, end det vilde krænke Retsfølelsen, at ny Lovhjemmel nu gives med tilbagevirkende Kraft.« *Rytter* (V.) ytrede dog nogen Betænkelse ved at lade tidligere straffri Handlinger omfattes af Tilbagevirkningen og pegede i denne Forbindelse paa § 10 og § 16, og *Oluf Pedersen* (D. R.) tog et Forbehold med Hensyn til Livsstraffen. Af Talerne uden for Ordførernes Kreds henledte *Elmqvist* (V.) Opmærksomheden paa, at flere af Norges betydeligste Retslærde (Francis Hagerup og Getz) har hævdet, at der i Realiteten intet vil være til Hinder for i en given Situation at give skærpede Straffelove tilbagevirkende Kraft, og at særlig Hensynet til Forbryderen ikke kan danne en saadan Hindring.

2. *Det afgørende Tidsskel for Lovens Tilbagevirken* er, som nævnt i § 1, den 9. April 1940, men ogsaa 29. August 1943 er en skelsættende Dato (Paragraffens Stk. 2). Fra socialdemokratisk Side i begge Ting pegede man paa, at det maaske vilde være rigtigst — i Betragtning af de paa mange Maader vidt forskellige Forhold før og efter Regerings og Rigsdags faktiske Brud med Besættelsesmagten — at sætte det afgørende Skæringspunkt ved 29. August 1943 og kun under særlige Omstændigheder ligestille Handlinger begaaede mellem 9. April 1940 og 29. August 1943 med de senere begaaede. *Lannung* (R. V.) mente, at man kun med Hensyn til Straffen for bestemte Forbrydelser — f. Eks. Stikkervirksomhed — burde gaa længere tilbage end til 29. August 1943; for at Retfærdigheden kunde ske Fyldest, maatte enhver Handling